

DEKATYTA (1) *sb m*

dekatyta *a. dekatyt.*

A pl d(e)katyty.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Grecka nazwa członka sekty heretyckiej o zabarwieniu judaistycznym, powstałej ok. r. 170 w Malej Azji, zalecającej obchodzenie Wielkanocy dnia 14 marca; kwartodecymianin:

*Zestawienie: »tessareski dekatyta« = τεσσαρακαιδέκατος: potoczne wątpliwości w wyerze y ípráwye krzesfciyáńfkyey [kościół] rozwyżzował/ błędy kácerfkye niífczył/ á Cerdoná/ Márcioná/ Apellefá/ Gnoftyki/ Enkrátyty/ kátáphrygi/ Montaná/ Tefsárefke dekátyty [...] y wífyfťkye ine brony pyekyelne z ich náukámi zwyćyżył/ y tłumil/ y do końcá ztłumi. *KromRozm II v4v.**

KCh